

Emeritusarkkipiispa John Vikström tutustui Perniössä muun muassa Teijon kirkkoon. Paikkaa esitteli kirkkoyhdistyksen puheenjohtaja Hannu Paunila. Edessä kappalainen Juha Hekkala.

Citius, altius, fortius pätee nykyäänkin

- Citius, altius, fortius, nopeammin, korkeammalle, voimakkaammin, muistutti emeritusarkkipiispa John Vikström viime keskiviikkona Perniössä.

Olympialiikkeen tunnus on hyvä pitää mielessä nykyäänkin, urheilun kaupallistumisen huolestuttaessa.

John Vikström kantoi Kun peli kulkee -alustuksessaan huolta urheilun kaupallistumisen lisäksi yhteiskunnan kovenevista arvoista ja sen vaikutuksista.

Emeritusarkkipiispan alustus sisälsi kymmenen kohtaa, joiden mukaan toimimalla peli kulkee, niin kuin tarkoitus onkin. Peliksi voidaan käsittää koko elämä, työelämä, harrastukset ja ihmissuhteet.

- Peli kulkee, kun on innostusta ja päämäärä, totesi Vikström aluksi.

- Jokaisella ihmisellä on tarve tietää, miksi hän tekee jotakin. Ilman maalia toiminta on innotonta puurtamista.

Toisen kohdan mukaan peli kulkee, kun se on reilua. Sääntöjen tehtävä on pelin helpottaminen. On reilua noudattaa kirjoitettujen sääntöjen lisäksi kirjoittamattomia, kuten rehel-

lisyden, kaveruuden ja oikeudenmukaisuuden sääntöjä.

Kolmas kohta muistuttaa siitä, että hauskaa pitää olla. Säännöt on tehtävä peliä varten, ei peliä sääntöjä varten. Joukkuepeli on parhaimmillaan suurta iloista leikkiä. Peli kulkee, kun on hauskaa. Iloton peli ei kauaa innosta ketään. Läheisesti tähän liittyy neljäs muistisääntö: peli kulkee kun siinä on rentoutta.

- Ainakin mäkihyppääjillämme taitaa yleisin selitys viikahypyn jälkeen olla, että "yritin liikaa", kevensi Vikström.

- Peli alkaa kulkea, kun jännitys laukeaa.

- Nyky-yhteiskunnassa suorituspainee tulevat monelta taholta. Hinnalla millä hyvänsä pitää yrittää pärjätä. Minä-keskeisyyden liikayrittäminen näkyy välillä myös kuntoilussamme, Vikström ihmetteli.

Viidennen teesin sanoma oli, että peli kulkee, kun siinä on yhteyden tuntua.

Rikkonaisessa nykymaailmassa viesti on syytä muistaa. - Kokemus siitä, että on paikka, tehtävä ja arvo yhteisössä, on eräs hienoimpia tunteita, muistutti Vikström.

Näin ei useinkaan ole.

- Kilpailu kuuluu nuorten leikkeihin ja urheiluun, mutta se saattaa myös lisätä syrjäytymisen tunnetta.

Peli kulkee lisäksi, kun on erilaisuutta. Joukkue, jossa kaikki ovat samanlaisia, ei ole mikään joukkue, sanoi Vikström.

- Erilaisuudesta tehdään Suomessa iso asia, ja se nähdään liian negatiivisena asiana.

- Erilaisuus merkitsee sitä, että ryhmässä on enemmän tietoa, kokemusta ja taitoa, kuin silloin jos kaikki ovat samanlaisia, Vikström on oivaltanut.

Luottamus on tärkeää

- Peli kulkee, kun on luottamusta, sanoi John Vikström.

Elämässä, puhutaan sitten työelämästä, ihmissuhteista tai urheilukentillä tapahtuvista mittelöistä, pitää voida luottaa joukkueovereihin.

- Mutta pitää olla myös tervettä itseluottamusta. Siellä missä sitä puuttuu, jää oma panos puuttumaan.

- Luottamus tekee vapaaksi, vakuutti Vikström.

Kahdeksannen teesin sanoma oli, että peli kulkee, kun on kannustusta. Jalkapallomies

Vikström otti esimerkin suoraan kentiltä.

- Suomen jalkapalloiluun viime vuosina tullut vihreä kortti on ehkä viime vuosien paras idea, tunnustuksen ja kannustuksen kortti.

- Keltaisella ja punaisellakin kortilla yritetään edistää ja kehittää peliä parempaan suuntaan, mutta niillä on negatiivinen etumerkki.

- Vihreällä kortilla on positiivinen etumerkki, sillä luodaan uutta henkeä, uutta tahtoa tehdä hyvää.

- Tätä vihreän kortin ajatusta tarvittaisiin maamme koteihin, kouluihin ja työpaikoille, toivoi Vikström.

- Suomessa kritisoidaan, haukutaan ja suljetaan ulos liikaa, murehti emeritusarkkipiispa.

Yhdeksannen teesin aiheena oli eettinen tulosvastuu.

- Tulokseen pyrkiminen on hyvä asia, mutta pitää miettiä mitä pidetään tuloksena.

- Liian usein menestys mitataan mitaleilla ja sarjapisteillä, arvosteli Vikström.

Kymmenes ja viimeinen ajatus on otsikoltaan Peli kulkee, kun on paimenia. John Vikström arveli, että paimenen edustama johtamistraditio sisältää

paljon sellaista, millä on käyttöä tänäkin päivänä urheilunkin puolella.

- Paimenen pitää paitsi näyttää suuntaa, myös kulkea lauman keskellä. Katsoa, miten eri yksilöt laumassa jaksavat.

- On myös hetkiä, jolloin paimen kulkee lauman perässä. Näin hän kantaa huolta heistä, jotka jostain syystä ovat vaarassa jäädä jälkeen.

Yhteiskunta on koventunut

Alustuksen ohella John Vikström kiinnitti huomiota yhteiskunnan yleiseen muuttumiseen. Arvot ovat vaihtuneet, eivätkä välttämättä parempaan suuntaan.

- Elämme maailmassa, jossa yksilöllisyys on menettänyt merkitystään, ja samankaltaisuus on valttia, murehti Vikström.

- Ulkoiset asiat ovat hyvin tärkeitä. Millaisella autolla ajaa, tai mihin kännykkään puhuu.

- Millä saataisiin nuoret kokemaan ja oivaltamaan, että on muutakin kuin pinta-arvoja, kysyi John Vikström.